

EU-plan

VOORWOORD

Beste Nederlanders,

De Tweede Kamer keurde, drie weken voor de verkiezingen, het EU-Noodfonds van 750 miljard euro goed, inclusief de invoering van nieuwe EU-belastingen. Zonder enig misbaar, of publiek debat. Want de verkiezingen zouden niet over Europa gaan.

Maar dat doen ze wel. Het kabinet en de media willen er echter niet over praten. Nederland wordt een Europese transferunie ingerommeld. Het Noodfonds is niet eenmalig maar een permanent instrument om geld van Noord naar Zuid-Europa te pompen. Nederland staat garant voor schulden die landen in Zuid-Europa maken via de Europese Unie - die dat geld op de kapitaalmarkt leent. Als die landen dat geld niet kunnen terugbetalen, moet Nederland betalen.

De EU staat op een kruispunt. Na het vertrek van de Britten wil Brussel aansturen op een federale Europese staat. Met een eigen regering (de Commissie), eigen belastingen en een eigen leger. In een eenrichtingsverkeer vloeit macht alleen nog naar de EU. Niets komt terug. Lidstaten worden provincies. Sommige partijen, zoals D66, erkennen dat eerlijk. Maar VVD en CDA doen in Den Haag alsof ze tegen zijn, maar doen in Brussel gewoon mee.

Als reden zien zij 'het redden van de euro', de gemeenschappelijke munt en de drijfveer van steeds meer EU. Het eurosysteem dwingt volgens de EU tot meer integratie via centralisatie. In werkelijkheid is het kernprobleem van het eurosysteem de euro zelf. De munt integreert niet, maar divergeert, maakt verschillen groter en veroorzaakt politieke ruzies tussen landen. En de problemen worden enkel groter. Transfers helpen Zuid-Europa ook niet. Ze maken Nederland enkel armer. Toch gaan VVD en CDA door. Maar stiekem.

JA21 is voor een alternatief. Niet een Europese Unie maar een Economische Gemeenschap van Europese Staten. Macht gaat van Brussel terug naar lidstaten en de Europese Commissie wordt louter een secretariaat. Kernstuk van de samenwerking is de gemeenschappelijke markt. Alle landen hebben daar voordeel bij. Die Gemeenschap richt zich enkel op grensoverschrijdende problemen, en dat zijn er al meer dan genoeg. De euro zet alles op scherp omdat de munt onhoudbaar is. Daarom moet de euro worden ontbonden, in een noordelijke en zuidelijke munt. Hoe dan ook, Nederland - nu gevangene van een transferunie - moet de eurozone verlaten. Een gemeenschappelijke markt heeft geen gemeenschappelijke munt nodig. In de EU zijn landen die perfect handeldrijven met een eigen munt, zoals Zweden, Denemarken en Polen.

Deze verkiezingen gaan dus ook over Europa. De transferunie is de olifant in de kamer, zeker in de Tweede Kamer, maar de export van welvaart wordt stelselmatig verzwegen. U mag het nu niet horen. En als U het hoort, zeggen VVD en CDA: 'jammer, maar nu is het te laat'.

Derk Jan Eppink, Kandidaat Tweede Kamerlid en Europarlementariër voor JA21

DE 10 PRINCIPES VAN EEN ECONOMISCHE GEMEENSCHAP VAN EUROPESE STATEN

Het is hoog tijd dat iedereen die tegen de Europese Unie is, een realistisch alternatief krijgt. Voor een sterk Nederland hebben we niet meer, maar juist minder Europese Unie nodig. JA21 wil daarom een ander Europa. **Economische samenwerking: JA! Een EU-superstaat: NEE!** Wij zijn voor een **Economische Gemeenschap van Europese Staten**. Wat houdt dat in? Dat lees je hier!

1. DE EUROPESE COMMISSIE IS EEN SECRETARIAAT, GEEN EU-REGERING

2. MINDER EU-WETTEN EN MINDER EU-REGELGEVING

3. DE EURO IS EEN OPTIONELE MUNT

4. EUROPARLEMENTARIËR EEN DUBBEL-MANDAAT VANUIT DE TWEEDE KAMER

5. EEN STERKE EUROPESE GEMEENSCHAPPELIJKE MARKT

6. NATIONALE GRENZEN. SCHENGEN HERZIEN EN GEREGLIEERDE EU-ARBEIDSMIGRATIE

7. NATIONALE WETTEN BOVEN EUROPESE WETTEN

8. GEEN EUROPEES LEGER, GEEN EUROPEES BUITENLANDBELEID

9. HERSTEL EN BEHOUD VAN VETORECHT IN DE EUROPESE RAAD

10. EUROPESE REKENKAMER OM GELDVERSPILLING TEGEN TE GAAN

WAT IS DE EU, EN WAT MOET DE EU ZIJN?

Wat is de Europese Unie? Is het een federatie? Een confederatie? Een vrijhandelszone? Een monetaire unie? Een transferunie? Of een supranationaal orgaan, uniek in de wereld? Al deze termen zijn op de EU van toepassing. En tegelijkertijd ook weer niet. Dat maakt de EU voor mensen niet alleen ontzettend vaag, het zorgt er ook voor dat niemand een duidelijk beeld heeft waar het naartoe gaat.

De EU is ooit ontstaan vanuit het idee van de Gemeenschappelijke Markt. Alle landen in Europa zouden baat hebben bij soepele vrijhandel. Voor Nederland als handelsland is die gemeenschappelijke markt met haar frictie loze handel van levensbelang. Het originele idee van vrijhandel in Europa staat vandaag de dag als een huis. JA21 onderkent dat. Wij willen niet toornen aan de huidige handelspositie van Nederland.

Het idee van vrijhandel is echter door de EU overstegen. Steeds meer machtscentralisatie werd in Brussel het doel, waarbij vaker werd gepleit voor een continentale Europese superstaat. De zogeheten *Ever closer Union*. De relatief onomstreden Europese gemeenschappelijke markt, zou daarbij slechts als middel hebben gediend om daarbij uit te komen. De Europese Commissie is verworpen tot een 'fabriek voor EU-wetgeving', terwijl de macht van de lidstaten in de Europese Raad steeds verder wordt ingeperkt. Het Europees Parlement is een tandeloze tijger met weinig invloed. Het is een applausmachine voor de Commissie waar enige kritiek op de EU wordt genegeerd. De euro een transferunie waardoor Nederlandse welvaart naar Zuid-Europa wordt geëxporteerd.

De **conferentie over de Toekomst van Europa** is een debat geïnitieerd door de EU met centraal meerdere vraagstukken. Ten eerste is er de vraag hoe ver de Europese Unie uit moet breiden: welke landen mogen lid worden? Van minstens zo groot belang is het soevereiniteitsvraagstuk. Sommige landen pleiten ervoor om meer bevoegdheden aan de EU over te dragen, terwijl andere juist meer taken terug willen halen naar de nationale regeringen.

JA21 wil dat het volgende Nederlandse kabinet inzet op duidelijkheid. Er moet een Nederlandse EU-strategie komen met de centrale vraag: Wat is de Europese Unie, en waar gaat het wat Nederland betreft naartoe? En wordt het belang van Nederland wel gediend?

JA21 wil geen verdere uitbreiding meer van de EU. Tegelijkertijd moet meer beslissingsmacht terug naar de lidstaten. De Europese Unie moet worden gekenmerkt als een 'internationale organisatie', op hetzelfde diplomatieke niveau als de Verenigde Naties, het Internationaal Monetair Fonds en de Wereld Gezondheidsorganisatie. EU-ambassades worden niet meer erkend als diplomatieke vertegenwoordigingen van Nederland.

Kortom, de EU moet terug naar de tekentafel. En dat kan. Er zijn verdragswijzigingen nodig. Maar die zijn ook nodig om uit te breiden. JA21 wil echter de andere kant op. Wij willen een geheel ander model van samenwerking.

Nederland moet dat eisen. Het liefst in overleg met andere landen. Desnoods alleen. Als grondlegger van de Europese Unie zijn we dat aan onze stand verplicht.

Onze voorstellen:

- Macht terug van de EU naar de lidstaten
- Versterking van de gemeenschappelijke markt
- Ontwikkeling van een Nederlandse EU-strategie met de centrale vraag: Wat is de EU, en wat moet het worden?
- Actieve rol van Nederland bij Conferentie van de Toekomst van Europa
- De EU terug naar het diplomatieke niveau van 'internationale organisatie'.

DE EURO ONTMANTELEN

De invoering van de euro was een politieke daad, daarover zijn vriend en vijand het intussen eens. Vooral geëntameerd door Frankrijk om de monetaire macht van Duitsland te doorbreken. Voor Duitsland zelf was de munt van belang om de Duitse eenwording mogelijk te maken. En de Europese Centrale Bank zou zorgen voor prijsstabiliteit en monetair worden gemodelleerd naar de conservatieve Duitse Bundesbank.

Er werd de burgers van de EU van alles beloofd: de euro zou zorgen voor volledige werkgelegenheid in het hele eurogebied, zorgen voor welvaart en de economieën van de eurozone zouden 'als vanzelf' naar elkaar toegroeien.

De realiteit werd echter een hele andere. Onze koopkracht staat al jaren stil. De economieën van de eurozonelanden zijn verder uit elkaar gegroeid. De werkloosheid, zeker onder de jeugd, is nog altijd schrikbarend hoog in de zuidelijke eurolanden. Kortom, de belangrijkste beloften van de euro zijn niet ingewilligd. Daarom wekt het bevreemding dat de euro door de gevestigde orde – ook in Nederland – als 'onomkeerbaar' wordt beschouwd en kritiek erop nog altijd taboe is.

Daarnaast was het zorgen voor prijsstabiliteit een belangrijke doelstelling van de muntunie. Een Europese Centrale Bank zou daarvoor moeten zorgen. In plaats daarvan zien we nu al bijna tien jaar een monetair expansiebeleid van de ECB: grootschalige opkoopprogramma's van vooral staatsobligaties en een langdurig lage rente. Spaarders en pensioengerechtigden betalen het gelag.

Was de invoering van de euro wel zo'n goed idee voor Nederland, of voor de eurozone als geheel? Het is een legitieme vraag, een die miljoenen Nederlanders zichzelf weleens gesteld hebben.

Voorstanders van de euro verdedigen de munt omdat die gunstig zou zijn voor de handel. Zeker voor een open economie als de Nederlandse. Er zijn de laatste jaren echter steeds meer economen die kritiek hebben op de euro. De verschillen in concurrentiekracht tussen de deelnemende landen zijn te groot voor een eenheidsmunt. Dat waren ze voor de invoering van de euro ook al, maar door de gemeenschappelijke munt kunnen landen hun concurrentiepositie niet meer verbeteren door hun munt te devalueren. Dat betekent niets anders dan dat de euro voor de economisch zwakkere landen simpelweg te duur is. De kans is dus groot dat als het economisch moeilijk wordt (en dat wordt het ná Corona), ze opnieuw afhankelijk worden van het geld van de rijke landen.

Brussel wil dat oplossen door de eurozone om te vormen tot een transferunie. Maar is dat wel de ideale oplossing?

JA21 vindt van niet. Wij worden hierin gesteund door talloze economen. Eén van hen, Matthew Klein liet in The Financial Times aan de hand van een aantal praktijkvoorbeelden zien dat zelfs landen met nauwe onderlinge handelsrelaties die een vergelijkbare economische kracht, maar verschillende economische kenmerken hebben, toch beter af zijn

met een eigen monetair beleid. Flexibele wisselkoersen en een rentebeleid afgestemd op de eigen economische cyclus zorgen voor meer welvaart. De euro heeft veel economische schade aangericht doordat landen met ongelijke economische kracht (bijvoorbeeld Duitsland en Griekenland) in één muntunie zijn gepropt.

Met andere woorden: een belangrijk deel van de eurozone heeft niet zo veel aan de gemeenschappelijke munt. Die toenemende ongelijke ontwikkeling leidt bovendien bij zowel Zuid als Noord tot onvrede en spanningen. Waarom zou je de euro dan 'onomkeerbaar' verklaren, zoals onze Raad van State bepleitte?

Voorstanders zeggen ook: de ontmanteling van de euro zou te kostbaar zijn. Maar wat kost de transferunie ons land? Als dat jaarlijks een procent of vijf van ons bbp is tot in lengte van dagen en we maken dat contant, dan praten we over astronomische bedragen. Uitgaande van ons bbp van ruim 800 miljard euro (2019) is dat alleen al veertig miljard per jaar.

Wat er dus moet gebeuren is in elk geval een diepgaande studie naar de voor- en nadelen van de euro voor Nederland.

De baten die voortvloeien uit het stoppen met de euro ten opzichte van het huidige referentiepunt, het 'doormodderscenario', zijn in onze ogen legio: direct economisch herstel in de zwakke landen, met aantrekkende werkgelegenheid, aantrekkende economische groei in de overige eurolanden (Duitsland inclusief); lagere gezonken kosten; vermeden Noord-Zuid transferkosten; gezondere staatsfinanciën, hogere belastingopbrengsten (zowel in de sfeer van de winstbelasting als de inkomstenbelasting, dus lagere uitgaven voor werkloosheids- en bijstanduitkeringen) en verhoging van de welvaart in alle eurolanden.

Kortom, met eerlijke en economisch gerechtvaardigde wisselkoersen, zullen direct financieel én economisch én sociaal voordeel opleveren voor de eurozone als geheel (gemeenschappelijke markt!) als voor de individuele lidstaten afzonderlijk.

De kosten-baten analyse van het ontmantelen van de eenheidseuro ten opzichte van het basisscenario van 'doormodderen', laat staan het transferuniescenario, pakt natuurlijk voor een land als Nederland met zijn open economie en de functie van 'de poort van Europa' direct uitermate goed uit.

En het wrange is, dat de Optica Groep – een keur van internationale economen wie door de Europese Commissie dienaangaande om advies was gevraagd – oordeelde dat een gemeenschappelijke munt alleen parallel aan de bestaande nationale munten zou moeten worden ingevoerd. Niet in plaats daarvan.

Kortom, hoogste tijd voor herbezinning over de euro. Ontmantelen verdient verreweg de voorkeur dan opgaan in een transferunie met een permanent karakter. Landen moeten de mogelijkheid krijgen om de eenheidsmunt te verlaten. Er mag geen juridisch verband bestaan tussen het EU-lidmaatschap en het exclusieve gebruik van de euro. Staten zouden de euro naast hun nationale munteenheid kunnen blijven gebruiken. Sommige EU-landen hebben al besloten de euro niet in te voeren: dit principe zou in de verdragen moeten worden opgenomen door de 'derogatie' uit hoofdstuk IX van Protocol 4 van het VWEU uit te

breiden tot alle EU-landen. Bestaande eurolanden krijgen daarmee de mogelijkheid om hun nationale valuta opnieuw in te voeren.

Onze voorstellen:

- Een diepgaande studie naar de voor- en nadelen van de euro voor Nederland
- De euro geen verplichting, maar een optionele valuta zoals Denemarken, Zweden en Polen nu ook hebben
- Gesprekken starten om de euro stapsgewijs te ontmantelen
- Referendum over de euromunt met een realistisch, haalbaar alternatief

DE EUROPESE INSTITUTEN

Om de macht van Brussel weer terug naar Den Haag te doen vloeien, is het noodzakelijk om voor de huidige EU-instituten waar alle macht ligt een alternatief model te bieden. De Europese Commissie ziet zichzelf als een ware 'EU-regering'. De Europese Raad – van origine de plek waar de absolute macht lag, namelijk bij de lidstaten – verliest steeds meer terrein. Bij de meeste beleidsterreinen bestaat het vetorecht niet meer, maar wordt besloten met 'gekwalificeerde meerderheid'. Het Europees Parlement heeft de afgelopen jaren meer de mogelijkheid gekregen om zaken tegen te houden. Maar in de praktijk is er qua opzet en uitvoering geen debat mogelijk en is bijsturen van de Commissie schier onmogelijk.

Hoe ziet JA21 dan het liefst de huidige Europese instituten?

In de **Europese Raad** moet het bestaande vetorecht behouden blijven. Ook moet het vetorecht worden geherintroduceerd op belangrijke onderwerpen.

Van de **Europese Commissie** moet de macht worden ingeperkt. De Commissie is verworden tot een 'fabriek voor EU-wetgeving'. Een Commissie die pretendeert het algemeen belang van de Unie te belichamen is onverenigbaar met democratische basisprincipes. Het managerialistische, dirigistische en fordistische model van het Frankrijk uit de jaren 50, dat de oorspronkelijke Kolen- en Staalgemeenschap en het Gemeenschappelijk landbouwbeleid inspireerde, is niet meer van deze tijd.

Door de Commissie is er simpelweg te veel EU-regelgeving waardoor ons midden- en klein bedrijf, de boeren en de bouw in de problemen komen. Dit is een structureel probleem met de EU. Nationale parlementen ontvangen momenteel ongeveer 500 wetgevingsvoorstellen van de EU per jaar, meer dan twee per werkdag. Deze wetgeving komt voort uit ondemocratische werkgroepen die bestaan uit non-gouvernementele organisaties, multinationals en ongekozen ambtenaren.

JA21 wil dat de Commissie een raadgevend orgaan wordt voor grensoverschrijdende beleidsterreinen. De Commissie moet meer gaan lijken op het secretariaat-generaal van de Verenigde Naties (een organisatie die zich ook inzet voor vrede). Het algemeen belang van Europa komt het beste naar voren door middel van discussie en onderhandeling tussen de lidstaten en dient door de Raad te worden vastgelegd. Het monopolie van de Commissie op wetgevingsinitiatieven moet worden afgeschaft. Artikel 17.2 van het Verdrag - 'Wetgevingshandelingen van de Unie worden alleen op basis van een voorstel van de Commissie' - wordt geschrapt.

Het **Europees Parlement** is voor de kiezers van de Europese Unie van weinig toegevoegde waarde. De invloed van Europarlementariërs is zeer beperkt, de instandhouding ervan kost veel geld (gepaard met de dubbele vergaderlocaties in Brussel en Straatsburg), en de Europese politiek geniet weinig tot geen aanzien bij het electoraat.

Wat JA21 betreft wordt Europarlementariër weer een dubbelmandaat vanuit de nationale parlementen, en vergadert het eens per maand in Straatsburg als 'Europese Vergadering van

Nationale Parlementen'. Het moet een herzieningskamer zijn zoals een hogerhuis in een nationaal parlement (afhankelijk van de uiteindelijke wil van de Raad).

Europees Hof van Justitie: Op een aantal beperkte en technische beleidsterreinen kan er EU-regelgeving zijn om de gemeenschappelijke markt te versterken. Europese wetgeving mag echter niet doordringen tot de nationale wetgeving en lidstaten moeten de mogelijkheid krijgen om hun nationale wetgeving aan te passen aan gemeenschappelijk beleid. Het concept van directe werking, voor het eerst uitgevonden door het Europees Hof in 1964, haalde het verschil tussen nationale en EU-wetgeving weg.

Dit moet worden teruggedraaid. Het EU-recht moet worden onderworpen aan nationale goedkeuring en omzetting, zoals bij elke normale internationale organisatie. Het oorspronkelijke mechanisme van de richtlijn moet worden hersteld. Hiermee wordt de huidige indringende status van het EU-recht afgeschaft, een status die nog wordt verergerd door het feit dat er, in tegenstelling tot de VS, momenteel geen gerechtelijke procedure is waarmee lidstaten het recht van de EU om wetgeving te maken kunnen aanvechten.

Onze voorstellen:

- Alternatief model van Europese samenwerking
- Europese Raad het hoogste orgaan. Behoud van vetorecht en geen stemming met kwalitatieve meerderheid meer
- Europese Commissie een raadgevend orgaan voor grensoverschrijdende beleidsterreinen.
- Geen Europees buitenlandbeleid en geen Europees leger
- Europees Parlement wordt 'Europese Vergadering van Nationale Parlementen' met dubbelmandaat
- Europees Hof wordt Arbitrage hof voor handelsgeschillen
- Europese Rekenkamer om geldverspilling tegen te gaan

CONTROLE OVER ONZE GRENZEN

EU-arbeidsmigratie: Vrij verkeer van werknemers is een grondbeginsel van het verdrag dat is verankerd in artikel 45 betreffende de werking van de Europese Unie. Nederland is een open economie. JA21 gelooft dat een groot deel van het werk dat wordt gedaan door arbeidsmigranten, zoals seizoenarbeiders, van waarde is voor de Nederlandse economie. De vraag naar hun werk in de land- en tuinbouw, slachthuizen en distributiecentra is groter dan het aanbod. Het kan echter niet zo zijn dat Nederland – zoals nu het geval is – geen enkele controle meer heeft over wie er binnenkomt. Om het beleid hierin te veranderen zijn wijzigingen nodig in de EU-wetgeving. JA21 wil dat een volgend kabinet zich hard gaat maken in Brussel om dat voor elkaar te krijgen.

De realiteit is dat een noodrem op EU-arbeidsmigratie een Europese aanpak vergt. JA21 wil arbeidsmigratie op Europees niveau beter controleerbaar maken. Dit is overeenkomstig met het 'Noodrem-plan' dat de Britse premier David Cameron in 2016 aan de EU voorstelde voorafgaand aan het Brexit-referendum. Het voorstel tornt niet aan het vrije verkeer van werknemers maar zet wel een rem op de aanzuigende werking die ons sociale stelsel heeft op veel arbeidsmigranten. Diverse elementen uit dit plan zouden wat JA21 betreft moeten terugkeren in een dergelijke aanpak op Europees niveau.

- Het invoeren van een werkvergunningstelsel in overeenkomst met de vraag en aanbod per sector;
- Alle nieuwe migranten moeten voor vier jaar in Nederland werkzaam zijn en een vaste woonplaats hebben om in aanmerking te komen voor sociale voorzieningen.
- Migrantten mogen geen WW-uitkering meer ontvangen buiten het land waar ze wonen en werken. De WW is alleen bedoeld voor mensen die in één land wonen en werken. De georganiseerde en grootschalige fraude door arbeidsmigranten die met WW-uitkeringen naar hun land terugkeren wordt tegengegaan.
- Kinderbijslag of fiscale voordelen worden geweigerd aan elke aanvrager wiens kinderen in het buitenland wonen. Dit voorkomt een export van dergelijke uitkeringen.

Schengen: In het Schengengebied mag elke persoon van elke nationaliteit een binnengrens overschrijden zonder dat er grenscontroles worden uitgevoerd. Schengen heeft daardoor bewegingsvrijheid gecreëerd voor illegale immigranten en georganiseerde misdaad. Het is een magnetische kracht voor beide. Om deze ongecontroleerde immigratie tegen te houden, wil JA21 dat een EU-migratiepact met verplichtingen van asielzoekers niet wordt ondertekend. Tegelijk is een herziening van het Verdrag van Schengen noodzakelijk. Het moet voor lidstaten weer mogelijk zijn om - desnoods in samenwerking met gelijkgestemde buurlanden – naar eigen inzicht grenscontroles in te voeren.

Onze voorstellen

- Invoeren van werkvergunningenstelsel voor EU-arbeidsmigranten
- Versobering van sociale voorzieningen voor EU-arbeidsmigranten
- Geen Europees Migratiepact
- Schengen herzien waardoor landen naar eigen inzicht grenscontroles kunnen invoeren

ORGANIGRAMME VAN DE GEMEENSCHAP VAN EUROPESE STATEN

